

tægt ud af Driften end særlige Bestyrelser;

at Fællesbestyrelsen vil bedre kunne benytte det tilstedeværende Personel og Materiel, hvorved Antallet af Funktionærer og Embedsmænd noget vil kunne indskrænkes.

Med Hensyn til Ansættelses- og Lønningsforhold indeholdt Forslaget kun Bestemmelse om de ovennævnte 11 overordnede Embedsmænd, hvis Lønninger fastsættes til 12,000 Kr., stigende til 16,800 Kr. for Generaldirektøren, og 7,500 Kr., stigende til 10,500 Kr. for hver af de øvrige 10 Embedsmænd. Forslaget naaede kun til 1ste Behandling, som i øvrigt væsentligst indskrænkede sig til Udtalelser i Retning af Tilslutning til Sammensmeltningssprincippet, samt nogen Kritik over Lønningerne, som man fandt temmelig høje. I Samlingen 1883—84 fremlagdes et ligelydende Forslag i Folketinget, hvor det undergik saa betydelige Forandringer, at saavel Regeringen som Landstinget fandt det uantageligt, hvorfor Landstinget standsede Behandlingen ved en motiveret Dagsorden, hvori Tinget udtalte, at den bestaaende Lovgivning ydede Regeringen tilstrækkelig Hjælp til at ordne Statsbanernes Forvaltning indtil en Lov kunde blive vedtagen. Regeringen fremsatte dog i den paafølgende Samling i 1884—85 et nyt Forslag i Folketinget. Dette Forslag havde kun til Formaal at faa fastsat ved Lov, at samtlige Statsbaner skulde indordnes under en fælles Bestyrelse, men dette Forslag blev heller ikke fremmet ud over 1ste Behandling.

Da der saaledes ikke var nogen rimelig Udsetelse til i en nær Fremtid at opnaa nye Lovregler for den paatænkte Sammensmeltning af Bestyrelserne for de to Statsbanekomplekser, uagtet der ikke fra nogen Side var rejst nogen principiel Indsigelse derimod, besluttede Regeringen at iværksætte Forandringen, og de tvende Bestyrelser henholdsvis for de jydsk-sjydske og de sjællandske Statsbaner ophævedes derfor ved fgl. An-

ordning af 17de April 1885 fra 1ste Oktober s. A. at regne, og Statsbanedriften underlagdes fra samme Dag en af Indenrigsministeren udnævnt og umiddelbart under ham staaende Generaldirektør, hvorhos der under 5te September s. A. udgik en ministeriel Bekendtgørelse angaaende en foreløbig Ordning af Bestyrelsen af Statsbanedriften, og endelig udgik der fra Indenrigsministeriet under 5te Maj 1887 saavel en „midlertidig Organisationsplan for Statsbanerne“ som et „midlertidigt Lønningsreglement for det ved Statsbanedriften ansatte maanedslønnede Personale“ hvortil slutter sig et af samme Ministerium under 2den Marts 1888 udfærdiget Tillæg til nævnte Lønningsreglement. Den herved fastslaaede midlertidige Organisation er i alt væsentlig den samme, som omhandles i § 1 i det Forslag til Lov om Statsbanedriftens Ordning, der af Indenrigsministeren forelagdes Folketinget i Rigsdagssamlingen 1888—89 hvorefter Generaldirektørens Medhjælp ved Driftens almindelige Ledelse er delt i 4 Afdelinger, som hver forestaas af en Afdelingschef. I den lokale Ledelse af Driftstjenesten, for hvis Vedkommende Banerne ere inddeelt i 2 Distrikter, har han til Bistand 3 Forvaltninger i hvert Distrikt, hvilke forestaas henholdsvis af en Banefuldmægtig, en Mastinschef og en Trafikchef, samt derhos en Forvaltning for Søruiterne, der forestaas af en Søfartschef. Lovforslagets Lønningsbestemmelser omfatte omtrent de samme Klasser af Funktionærer, som var optaget i ovennævnte Lovforslag, der fremsattes for Rigsdagen i 1877, medens der forlanges bevilget i runde Summer til Lovforslagets 4de og 5te Lønningsklasse henholdsvis 2,500,000 Kr. og 750,000 Kr. foruden hele det til Forslagets 6te Lønningsklasse henhørende underordnede Personale, hvortil ingen Bevilling forlanges, og som altsaa lønnes direkte af Driftsklassen. Forslaget indeholdt endelig meget udførlige Bestemmelser om Pensionering m. v. for samtlige Funktionærer. — Efter en temmelig udførlig første Behandling, hvorunder der